

træden, fikseres som ejendomsskyld for ejendommene. Efter den 12. alm. vurdering og efter hver senere almindelig vurdering nedskrives afgiften med 10 pct. af det oprindeligt fikserede beløb, således at nedskrivningen foretages fra og med den skattetermin, der følger nærmest efter den pågældende almindelige vurdering. Det beløb, hvormed nedskrivning finder sted efter hver almindelig vurdering, benævnes nedskrivningsbeløbet vedrørende ejendomsskyld.

§ 2. Såfremt forskelsværdien ved en ejendoms ansættelse ved en almindelig vurdering eller en årsomvurdering bliver mindre end 5 pct. af grundværdien, bortfalder ejendomsskylden endeligt for den pågældende ejendom.

Mener ejeren, at forskelsværdien for hans ejendom i alt væsentligt er forsvundet, uden at dette endnu har givet sig udslag i ejendommens ansættelse ved en almindelig vurdering eller en årsomvurdering, og påtænker han at påbegynde byggeforetagende på ejendommen inden den førstkommende 1. oktober, kan han forlange, at der af vurderingsrådet udenfor de almindelige vurderinger og årsomvurderingerne foretages en særlig ansættelse af vurderingssummen til ejendomsskyld og grundværdien efter forholdene på ansættelsestiden til konstatering af, om forskelsværdien er gået ned under 5 pct. af grundværdien. Udviser omvurderingen, at dette er tilfældet, bortfalder ejendomsskylden endeligt med udgangen af skatteåret. Omvurderingen sker i så fald på det offentliges bekostning, i modsat fald må ejeren selv afholde omkostningerne ved omvurderingen. Begæring om sådan særlig omvurdering indgives til vurderingsformanden på et af finansministeren fastsat skema. Ansættelserne ved disse særlige omvurderinger kan påklages og ændres ved revision efter de almindelige regler. Ansættelsen af grundværdien lægges ikke til grund ved beregningen af grundskyld og grundstigningsskyld.

Lovforslaget henvistes såvel i 1953—54 som i 1954—55 til et folketingsudvalg, der ikke nåede til ende med sit arbejde inden samlingens slutning.
